

РЕШЕНИЕ

№ 3656

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 29.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8339** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Жалбоподателят [фирма] оспорва писмо изх. № 1194-М-35/29.08.2011г. на заместник кмета на Столична община, съгласно което искането на жалбоподателя за отмяна на заповед за отчуждаване РД-40-4/04.01.2007г. на Кмета на СО не може да бъде уважено. Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител твърди, че в срока по чл. 29, ал.7 ЗОС представляваното от него дружество е подало заявление за отмяна на отчуждаването на недвижим имот. Поддържа, че в 6-месечен срок от влизане в сила на заповедта за отчуждаване не му е било преведено дължимото обезщетение. Поради това моли да се отмени отказът и заповедта за отчуждаване.

Ответникът – Заместник кмета на Столична община чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че жалбоподателят не е посочил сметка, по която да му бъде преведено обезщетението, а върху имота е била наложена възбрана. Поради това сумата е депозирана в служебна сметка на СО.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № РД-40-4 от 04.01.2007г. на кмета на СО, на основание чл. 25, ал.2, вр. чл.21, чл.22, чл.23 ЗОС и въз основа на мотивирано решение № 1088 по протокол № 95 от 18.12.2006г. на СОС се отчуждава част от поземлен имот № 3311, кв.13Б, м. „М. – Пч.“, [населено място], с площ от 421 кв.м., отреден за обект „Пътна връзка между

[улица]и [улица]/продължение на [улица]/ - публична общинска собственост, предвидена по ПУП, собственост на [фирма]. Определеният размер на паричното обезщетение е 66 259 лв, като е посочено, че сумата е внесена в [фирма], клон „В.” и след 01.03.2007г. започва изплащането на определеното обезщетение по посочената сметка. С решение от 01.02.2011г. на СГС по адм. дело 534/2007г. размерът на определеното обезщетение е увеличен на 131 373 лв. С определение по делото от 25.07.2008г. е допуснато предварително изпълнение на заповедта за отчуждаване, като сумата от 66269 лв е преведена като гаранция по сметка на СГС.

Видно от приложените удостоверения и справки на Агенция по вписванията, върху имота е вписана учредена договорна ипотека на 11.10.2010г. На 25.05.2011г. за имота е вписана възбрана, а на 02.06.2011г. същата е заличена.

С писмо изх. № 1124-00-907/05.05.2011г. до жалбоподателя, директора на дирекция „Инвестиционно отчуждаване” при СО дава указания на дружеството в петдневен срок от получаване на писмото да представи документи във връзка с изплащане на паричното обезщетение, включително заверени преписи от документи за собственост и копие от банкова сметка, като предупреждава, че при неизпълнение паричното обезщетение ще бъде преведено по сметка на СО. Към преписката е представен нотариален акт № 11/2002г. Липсват доказателства за връчване писмото на жалбоподателя.

Видно от писмо на СО от 03.08.2011г., на 27.07.2011г. сумата от 131 373 лв е преведена по служебна сметка на общината в ОБ – клон В.. Това е видно и от приложеното платежно нареждане.

Със заявление вх. № 1124-00-907 10/27.05.2011г. дружеството прилага удостоверение за тежести, актуално състояние и нотариален акт. Истинността на документа е оспорена. Открита е процедура по оспорване по реда на чл. 193 ГПК. Жалбоподателят не е представил доказателства в подкрепа на оспорването, въпреки указаната му доказателствена тежест.

В същото време жалбоподателят представя бележка за вх. № 1124-00-907 10/27.05.2011г., като твърди, че с нея са представени молба с документи и копие от банкова сметка, които прилага. Ответникът оспорва, че входящият номер е даден от деловодството на СО именно във връзка с представените с него документи и заявява, че заявление с посочена банкова сметка не е постъпвало. На жалбоподателя е указана тежестта да докаже, че входящият номер е даден при завеждане именно на представените в с.з. от 20.03.2012г. от адв. В. документи. Жалбоподателят не представя такива доказателства, а ответникът представя извлечение от входящ регистър, съгласно което на 27.05.2011г. [фирма] е подало документи за собственост. Съдът, като има предвид и обстоятелството, че със заявление вх. № 1124-00-907 10/27.05.2011г. жалбоподателят действително е представил удостоверение за тежести, актуално състояние и нотариален акт, приема, че входящият номер, представен от адв. В. в съдебно заседание от 20.03.2012г. е даден във връзка с това заявление, а не във връзка с молбата без дата, представена в същото съдебно заседание, с която е посочена банкова сметка. Освен това в съдебно заседание от 21.02.2012г. адв. В. е заявил, че дружеството не е изпращало писмо до СО за посочване на банкова сметка или на ипотекарен кредитор.

Със заявление вх. № 94-М-422/09.08.2011г. М. В., като представител на [фирма] е поискала от кмета на СО да отмени заповедта за отчуждаване. В заявлението се сочи, че по сметка на дружеството от 01.02.2011г. до подаване на заявлението не е

преведено обезщетение, а предпоставките на чл. 29, ал.2 ЗОС не са налице. Твърди се, че върху имота е вписана ипотека.

С писмо изх. № 1194-М-35/29.08.2011г. заместник кметът на Столична [община] заявява, че на основание чл. 32, ал.1 и ал.2 ЗОС, дължимото парично обезщетение е преведено по сметка на СО в Общинска банка. Поради това искането за отмяна на заповедта за отчуждаване не може да бъде уважено.

С молба от 22.11.2011г. кметът на СО заявява, че потвърждава изявлението, обективирано в писмо изх. № 1194-М-35/29.08.2011г.

Със заповед № РД-09-966 от 16.06.2010г. на кмета на СО са посочени служителите на СО, които следва да изготвят и подписват документи, изходяща и вътрешна кореспонденция, в зависимост от правомощията си.

Със заявление от 19.03.2012 г. дружеството е посочило банкова сметка за изплащане на обезщетението, но тя е на името на друг титуляр.

След обсъждане на всички посочени по-горе доказателства, съдът приема, че до момента жалбоподателят не е посочил банкова сметка, на която той самият е титуляр, с което реално е препятствал плащането на обезщетението. Налице е забава на кредитора.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирано за това лице в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество, е основателна.

Оспореното писмо изх. № 1194-М-35/29.08.2011г. на заместник кмета на Столична община е издадено от некомпетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 29, ал.6 ЗОС, ако в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта по [чл. 25, ал. 2](#) или на съдебното решение дължимото парично обезщетение не бъде преведено по сметка на собственика на имота, кметът на общината отменя заповедта за отчуждаването по искане на собственика. Не е предвидена възможност за делегиране на компетентността на кмета на СО в случая. Когато законът изрично и специално е натоварил един орган да упражнява една функция, този орган не може свободно да овласти някой от заместниците си да я упражнява вместо него. Не са представени и доказателства за делегиране на правомощия или заместване. Оспореното писмо обективира властническо волеизявление, което непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя. Поради това то представлява индивидуален административен акт, а не „кореспонденция”. Ето защо компетентността на издалия писмото орган не може да бъде изведена от представената заповед за управление на документооборота.

Липсата на материална компетентност винаги води до нищожност на административния акт, в този смисъл и ТР 2/91 ОСГК на ВС.

Потвърждаване на нищожния административен акт не е възможно. Нищожните административни актове не пораждаат и не могат да породят правните последици, към които са насочени. Те не могат да бъдат санирани. Санирането е последващо отстраняване от автора на акта на порок на този административен акт. При порока некомпетентност саниране не е възможно, защото всяка некомпетентност води до нищожност. Порокът некомпетентност не може да бъде покрит от последващо одобрение от компетентния орган /Административно право, проф. д-р Кино Л., издателство Ф./.

По изложените съображения следва да бъде прогласена нищожността на оспореното писмо, а преписката – върната на компетентния административен орган – кмета на СО, за издаване на изрична заповед по заявление вх. № 94-М-422/09.08.2011г. в законоустановения срок. При новото произнасяне, на основание чл. 173, ал.2 АПК, ответникът следва да има предвид, че към момента на внасяне на сумата по обезщетението в Общинска банка, отчужденият имот е бил обременен с договорна ипотека, което обуславя приложението на чл. 32, ал.1 т.1 ЗОС. Необходимо е да се изследва изпълнени ли са изискванията на посочения текст и надлежно ли е извършеното плащане. Разпоредбата на чл. 32, ал.2, т.2 ЗОС не намира приложение, тъй като възбраната върху имота е вдигната към момента на плащането. Липсата на посочена банкова сметка следва да се цени като забава на кредитора.

Искането за разноси на жалбоподателя не следва да бъде уважено, тъй като видно от представения договор за правна защита и съдействие адвокатският хонорар към момента не е заплатен.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА нищожността на писмо изх. № 1194-М-35/29.08.2011г. на заместник кмета на Столична община, по жалба на [фирма], [населено място], [улица], ап.4.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за произнасяне по искането на жалбоподателя за отмяна на отчуждаване вх. № 94-М-422/09.08.2011г. в 14-дневен срок, при спазване указанията по чл. 173, ал.2 АПК.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: